

Tarih: 09.06.2023

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۗ إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
أَفٍ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿١٣﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

رِضًا الرَّبِّ فِي رِضَا الْوَالِدِ وَسَخَطُ الرَّبِّ فِي سَخَطِ الْوَالِدِ.

BENZERİ BULUNMAYAN ULU ÇINAR: BABA

Muhterem Müslümanlar!

Sevgi, saygı, merhamet ve şefkat hem dinimizin hem de kültürümüzün önemli birer parçasıdır. Zira Peygamber Efendimiz bir hadis-i şerifte; **“Küçüklerimize şefkat duymayan, büyüklerimize saygı göstermeyenler bizden değildir”**¹ buyurmuştur. Bu şefkat ve saygı en çok ailede kendini göstermeli, özellikle çocukların anne babalarına karşı tutumlarında hassasiyetle durulmalıdır. Çünkü Allah’ın rızası (anne ve) babanın rızasına, Allah’ın hoşnutsuzluğu da (anne ve) babanın hoşnutsuzluğuna bağlıdır.² Yüce Rabbimiz de bir ayet-i kerimede şöyle buyurmuştur:

“Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi, ana-babanıza da iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa, kendilerine «of!» bile deme; onları azarlama; ikisine de güzel söz söyle.”³

Görüldüğü gibi âyette Allah’a kulluktan hemen sonra anne-babaya saygı görevi zikredilmektedir. Çünkü insanoğlu konuşmaktan, yürümekten ve her türlü ihtiyacını görmekten aciz iken hiçbir karşılık beklemeden her türlü ihtiyacımızı gideren, her

şeylerini bizim için feda eden ve her çeşit sıkıntımızı sevince dönüştürmek için didinen anne-babamız elbette ki saygının ve sevginin en güzeline layıktır.

Değerli Kardeşlerim!

Yaşadığımız bu çağda bencilleşen insan oğlu, sadece kendi menfaatini düşünen bir varlığa dönüşmektedir. Bu tutum, özellikle babalara karşı daha da belirgin bir hal kazanmaktadır. Yeni yetişen gençler babalarını varlık sebebi olarak değil, ne yazık ki zaman zaman sadece bir cüzdan olarak görmektedir. İhtiyaçları karşıladığı sürece saygı duyulan, ihtiyaçları karşılayamayacak noktaya geldiğinde ise saygı duyulmayan baba anlayışının ne dinimizde ne de kültürümüzde bir yeri yoktur. Biz biliriz ki, imkân olduğu sürece baba bizim için her şeyini feda eder. İhtiyacımız karşılanmıyorsa, onun elinden gelen bir şey de kalmamış demektir. Ancak bu noktada taleplerimizi de gözden geçirmemiz gerekmektedir. Çünkü bizim aşırı taleplerimiz, savurganlığımız ve sürekli daha lüks bir hayat yaşama tutkumuz babalarımızı aylarca görmememize, çocukların baba kucağından mahrum yetişmesine, babaların da evlatlarının kokusuna hasret bir yaşam sürmesine neden olmaktadır. Öyleyse geliniz; mal sevgisini değil, baba sevgisini hayatımızın merkezine koyalım. Daha lüks eşyalarla dolu bir evde değil, babamızın da olacağı bir evde yaşayalım. Eksik kalan kıyafete, gezmelere veya son model bir cihaza değil, soframızda bulunmayan ve doya doya vakit geçiremediğimiz babamıza yanalım. Onu mutlu etmek ve duasını almak için elimizden ne geliyorsa yapmaya çalışalım. Hayata veda edenleri de rahmetle analım. Hutbemizi bir hadis mealiyle tamamlayalım:

“Kabul olduğuna şüphe bulunmayan üç dua vardır:

Babanın evladına duası, misafirin duası, mazlumun duası.”⁴

¹ Tirmizi, Birr, 15.

² Tirmizi, Birr, 3.

³ İsra, 17/23.

⁴ Ebu Dâvud, Vitir, 29.